

Nr 8.

Ankom till Riksdagens kansli den 7 april 1910 kl. 5 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 5 i anledning af väckt motion angående skrifvelse till Konungen med begäran om utfärdande af sådana bestämmelser för begagnande af eldvapen, att den allmänna säkerheten, särskildt på landsvägarna, icke må äfventyras.

Till utskottet har hänvisats en af herr Lorentz Petersson väckt motion, nr 4, hvari motionären hemställer:

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t snarast möjligt utfärda sådana bestämmelser för rätt att idka jakt eller öfver hufvud för begagnande af eldvapen, att den allmänna säkerheten, särskildt på landsvägarna, icke må äfventyras.

Efter att hafva i motionen redogjort för ett olycksfall, hvarigenom till följd af skottskada, förorsakad genom användning vid jakt af ett remingtongevär, en person å färd på allmän landsväg ljutit döden, anför motionären till stöd för sin motion:

Denna tilldragelse, som i hela den bygd, där den timat, mycket upprört sinnena, synes i och för sig utgöra ett tillräckligt vittnesbörd om det trängande behovet af förändrade eller nya lagbestämmelser, som kunna trygga den personliga säkerheten, särskildt på de allmänna landsvägarna. Hvilka lagstadganden bäst kunde leda till målet, dristar jag icke afgöra.

Bih. till Riksd. Prot. 1910. 9 Saml. 2 Afđ. 1 Band. 8 Häft. (Nr 8.) 1

Det synes emellertid med skäl kunna ifrågasättas, om icke vid jakt användande af kulor och egentligen för krigsbruk afsedda långskjutande gevär borde förbjudas, och om icke allt bruk af sådana gevär borde ställas under något slags kontroll.

I Riksdagens andra kammare har af herr Jesperson väckts en motion, nr 169, om skrifvelse till Kungl. Maj:t om förbud mot mausergevärs användande vid jakt.

Denna motion, hvori hemställes, att Riksdagen vill för sin del besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om införande af bestämmelser uti gällande jaktstadga, att mausergevär icke må användas vid jakt, har efter förberedande behandling af jordbruksutskottet förevarit till slutligt afgörande hos Riksdagens båda kamrar, som i enlighet med samma utskotts förslag sammanstående beslutat, att herr Jespersons motion icke skulle till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Till stöd för sitt afstyrkande af herr Jespersons motion hade jordbruksutskottet anfört:

»Det inom armén brukade mausergeväret af 6,5 millimeters kaliber har genom skytterörelsen fått en mycket stor spridning bland befolkningen i vårt land. Om detta gevär, såsom det uppgifves, mera allmänt begagnas vid jakt, förefinnes helt säkert stor fara, att allmänheten till följd af bristande försiktighet hos skyttarne blifver utsatt för olyckshändelser. Redan af denna anledning torde detta gevärs användning såsom jaktvapen vara förkastligt. Men äfven ur jaktvårdssynpunkt kunna invändningar göras mot mausergevärets användning vid jakt.

Det af motionären ifrågasatta förbudet, som torde afse arméns mausergevär, finner utskottet alltså befogadt. Men man vinner icke det af honom åsyftade mål utan att utsträcka förbudet till att omfatta alla kulgevär, som hafva stor genomträngningsförmåga och stor skottvidd.

Ett förslag uti ifrågavarande ämne föreligger redan till Kungl. Maj:ts pröfning. Inom jordbruksdepartementet tillkallade sakkunnige för revision af gällande jaktlagstiftning hafva nämligen föreslagit förbud mot användande vid jakt af »gevär af 7 millimeters eller mindre kaliber och af modell hufvudsakligen afsedd för krigsbruk».

Utskottet håller emellertid före, att äfven ett sådant stadgande icke skulle blifva effektivt och kunna råda bot på de missförhållanden det är afsedt att afhjälpa, enär det finnes långskjutande gevär af annan modell, hvilkas användning till jaktändamål jämväl bör förbjudas.

Från åtskilliga fiskare i skärgården har framkommit begäran, att vid ett eventuellt förbud mot mausergevärets användande vid jakt undantag måtte göras för säljakt, enär mausergeväret vore därtill särskildt lämpligt. Utskottet vill dock icke göra något uttalande i detta hänseende, så mycket mindre som denna liksom öfriga hithörande frågor torde få ett allsidigt bedömande vid den granskning, Kungl. Maj:t kommer att ägna de sakkunniges förslag, och det är att hoppas, att Kungl. Maj:t snart förelägger Riksdagen ett förslag till nya lagbestämmelser om jakt.»

Sedan Riksdagens båda kamrar utan någon anmärkning mot motiveringen fattat nyssnämnda beslut, torde herr Lorentz Peterssons motion, i hvad den afser föreskrifter för rätt att idka jakt, icke böra föranleda till annat yttrande af Första kammarens tillfälliga utskott än en hemställa från utskottet,

att herr Lorentz Peterssons motion i denna del icke må till någon Första kammarens vidare åtgärd föranleda.

Herr Lorentz Petersson går dock i sin motion något längre än herr Jesperson, i det herr Petersson i klämman till sin motion anhåller om särskilda bestämmelser för rätt öfver hufvud för begagnande af eldvapen och i motiveringen talar om kontroll öfver allt bruk af för krigsbruk afsedda långskjutande gevärf.

Hvad städerna beträffar, är redan i ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868 förbjudet att utan polismyndighetens tillstånd lossa skott inom stad samt stadgadt straff för den, som utan nödig varsamhet lossar skott å stads område; och hvad i samma stadga är föreskrifvet för stad, kan äfven i tillämpliga delar komma att gälla för köping, hamn, fiskläge och annat ställe med större sammanträngd befolkning, då Konungens befallningshafvande, efter vederbörandes hörande, sådant förordnar genom beslut, som skall Kungl. Maj:ts pröfning underställas.

Såsom motionären påvisat, skulle det nog vara till gagn, därest äfven för den mindre tät befolkade landsbygden några kontrollföreskrifter meddelades för rätten att begagna eldvapen, förutsatt dock att dessa föreskrifter ej affattas så, att de leda till inskränkning i eller mistadt intresse för den frivilliga skytterörelsen.

Då emellertid det allra hufvudsakligaste af hvad motionären herr Lorentz Petersson åsyftat torde kunna vinnas genom lämpliga föreskrifter

i det förslag till ny jaktlagstiftning, som Riksdagen inom de närmaste åren lär hafva att förvänta, hemställer utskottet,

att herr Lorentz Peterssons motion äfven i den del den afser bestämmelser och kontrollföreskrifter för rätt att utom jakt begagna eldvapen icke må till någon Första kammarens vidare åtgärd föranleda.

På utskottets vägnar:

H. BIÖRKLUND.